

EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

12. mai 2011 *

Kohtuasjas C-410/09,

mille ese on EÜ artikli 234 alusel Sąd Najwyższy (Poola) 28. oktoobri 2009. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse samal päeval, menetluses

Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o.

versus

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów'i

osavõtul,

* Kohtumenetluse keel: poola.

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees J. N. Cunha Rodrigues, kohtunikud A. Arabadjiev, A. Rosas, A. Ó Caoimh ja P. Lindh (ettekandja),

kohtujurist: P. Cruz Villalón,
kohtusekretär: ametnik B. Fülöp,

arvestades kirjalikus menetluses ja 30. novembri 2010. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

- Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o., esindajad: M. Korcz ja S. Dudzik, *radcy prawni*,
- Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, esindajad: M. Kołtoński ja D. Pawłowska, *radcy prawni*,
- Poola valitsus, esindaja: M. Szpunar,
- Tšehhi valitsus, esindaja: M. Smolek,

- Iirimaa, esindaja: D. O’Hagan,

- Euroopa Komisjon, esindajad: G. Braun ja K. Mojzesowicz,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus puudutab akti Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovaki Vabariigi ühinemistingimuste ja Euroopa Liidu aluslepingutesse tehtavate muudatuste kohta (EÜT 2003, L 236, lk 33; edaspidi „2003. aasta ühinemisakt”) artikli 58 tõlgendamist.

- 2 See taotlus esitati Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o. (edaspidi „PTC”) ning Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (elektroonilise side ameti president, edaspidi „Prezes”) vahelises õigusvaidluses seoses teatavate regulatiivsete kohustustega, mille on Prezes PTC-le kehtestanud.

Õiguslik raamistik

2003. aasta ühinemisakt

- 3 2003. aasta ühinemisakti artiklis 2 on sätestatud:

„Alates ühinemiskuupäevast on asutamislepingute sätted ning institutsioonide ja Euroopa Keskpannga poolt enne ühinemist vastuvõetud aktid uutele liikmesriikidele siduvad ja neid kohaldatakse nendes riikides vastavalt kõnealustes lepingutes ja käesolevas aktis sätestatud tingimustele.”

- 4 2003. aasta ühinemisakti artiklis 58 on sätestatud:

„Enne ühinemist vastuvõetud ning nõukogu, komisjoni või Euroopa Keskpannga poolt eesti, leedu, läti, malta, poola, slovaki, sloveeni, tšehhi ja ungari keeles koostatud institutsioonide ja Euroopa Keskpannga aktide tekstid on alates ühinemiskuupäevast autentsetel samadel tingimustel kui üheteistkümnes praeguses keeles koostatud tekstid. Need avaldatakse Euroopa Liidu Teatajas, kui praegustes keeltes koostatud tekstid on seal avaldatud.”

Määrus nr 1

- 5 Nõukogu 15. aprilli 1958. aasta määruse nr 1, millega määratakse kindlaks Euroopa Majandusühenduses kasutatavad keeled (EÜT 1958, 17, lk 385; ELT eriväljaanne 01/01, lk 3), mida on muudetud 2003. aasta ühinemisaktiga, artikli 1 kohaselt on liidu ametlikud keeled:

„eesti, hispaania, hollandi, inglise, itaalia, kreeka, leedu, läti, malta, poola, portugali, prantsuse, rootsi, saksa, slovaki, sloveeni, soome, taani, tšehhi ja ungari keel”.

- 6 Selle määruse artiklis 4 on sätestatud:

„Määrused ja muud üldkohaldatavad dokumendid koostatakse kahekümnes ametlikus keeles.”

- 7 Sama määruse artiklis 5 on ette nähtud:

„Euroopa Liidu Teataja avaldatakse kahekümnes ametlikus keeles.”

- 8 Vastavalt selle määruse artiklile 8:

„Kui liikmesriigil on rohkem kui üks ametlik keel, reguleeritakse kasutatavat keelt selle riigi taotluse korral tema enda õiguse üldsätetega.”

Direktiiv 2002/21/EÜ

- 9 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv) (EÜT L 108, lk 33; ELT eriväljaanne 13/29, lk 349) artikli 1 lõikes 1 on sätestatud:

„Käesoleva direktiiviga kehtestatakse elektrooniliste sideteenuste, elektrooniliste sidevõrkude ja nendega seotud vahendite ja teenuste reguleerimise ühtlustatud raamistik. Käesolevas direktiivis sätestatakse riigi reguleerivate asutuste kohustused ja kehtestatakse kord reguleeriva raamistiku ühtse kohaldamise tagamiseks kogu [liidus].”

- 10 Direktiivi 2002/21 artikli 15, milles reguleeritakse turu määratlemise korda, lõigetes 1–3 on sätestatud:

„1. Pärast avalikku arutelu ja konsulteerimist riigi reguleerivate asutustega võtab komisjon vastu soovitusel asjaomaste toote- ja teenuseturgude kohta (edaspidi „soovitus”). Soovitusel määratletakse käesoleva direktiivi I lisa kohaselt need toote- ja teenuseturud elektroonilise side sektoris, mille omadused võivad õigustada eridirektiivides sätestatud regulatiivsete kohustuste kehtestamist, ilma et see piiraks nende turgude määratlemist konkurentsioiguse alusel konkreetsetel juhtudel. Komisjon määratleb turge konkurentsioiguse põhimõtete kohaselt.

Komisjon vaatab soovitusel regulaarselt läbi.

2. Komisjon avaldab hiljemalt käesoleva direktiivi jõustumiskuupäeval turuanalüüsi ja märkimisväärse turujõu hindamise suunised (edaspidi „suunised”), mis on kooskõlas konkurentsioiguse põhimõtetega.

3. Soovitust ja suuniseid täies ulatuses arvesse võttes määratlevad riigi reguleerivad asutused kooskõlas konkurentsioiguse põhimõtetega riigi olukorrale vastavad asjaomased turud, eelkõige nende territooriumil paiknevad asjaomased geograafilised turud. Riigi reguleerivad asutused järgivad artiklites 6 ja 7 esitatud korda, enne kui hakkavad määratlema turge, mis erinevad soovitusel määratletud turgudest.”

¹¹ Direktiiv 2002/21 artikli 16 „Turuanalüüsi kord” lõigetes 1–5 on sätestatud:

„1. Nii kiiresti kui võimalik pärast soovitusel vastuvõtmist või selle ajakohastamist analüüsivad riigi reguleerivad asutused asjaomaseid turge, võttes täiel määral arvesse suuniseid. Liikmesriigid tagavad, et selline analüüsimine toimub vajaduse korral koostöös riigi konkurentsiasutustega.

2. Kui riigi reguleeriv asutus [edaspidi „reguleeriv asutus”] peab direktiivi 2002/22/EÜ (universaalteenuse direktiiv) artikli 16, 17, 18 või 19 või direktiivi 2002/19/EÜ (juurdepääsu käsitlev direktiiv) artikli 7 või 8 alusel kindlaks tegema, kas kehtestada, säilitada, muuta või tühistada ettevõtjate suhtes kohaldatavaid kohustusi, otsustab ta

käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud turuanalüüsi põhjal, kas asjaomane turg tegutseb konkurentsinoüete kohaselt.

3. Kui [reguleeriv asutus] jõuab järeldusele, et turg tegutseb konkurentsinoüete kohaselt, ei kehtesta ega säilita ta käesoleva artikli lõikes 2 nimetatud regulatiivseid erikohustusi. Kui sektorispetsiifilised regulatiivsed kohustused on juba kehtestatud, tühistab riigi reguleeriv asutus sellised asjaomasel turul ettevõtjatele kehtestatud kohustused. Isikutele, keda selline kohustuste tühistamine mõjutab, teatatakse sellest piisavalt vara.

4. Kui [reguleeriv asutus] teeb kindlaks, et asjaomane turg ei tegutse konkurentsinoüete kohaselt, määratleb ta ettevõtjad, kellel kõnealusel turul on märkimisväärne turujõud artikli 14 kohaselt, ning kehtestab sellistele ettevõtjatele käesoleva artikli lõikes 2 nimetatud vajalikud regulatiivsed erikohustused või säilitab või muudab juba kehtivaid kohustusi.

5. Artikli 15 lõikes 4 osutatud otsuses kindlaksmääratud riikidevaheliste turgude puhul teevad asjaomas[ed reguleerivad asutused] koos turuanalüüsi, võttes täiel määral arvesse suuniseid, ja otsustavad kooskõlastatult käesoleva artikli lõikes 2 nimetatud regulatiivsete kohustuste kehtestamise, säilitamise, muutmise või tühistamise.”

¹² Direktiivi 2002/21 artikli 15 lõike 2 alusel võttis komisjon vastu suunised turuanalüüsi ja olulise turuvõimu hindamise kohta vastavalt ühenduse elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste reguleerivale raamistikule (EÜT 2002, C 165, lk 6; edaspidi „2002. aasta suunised”).

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

- 13 PTC on üks peamistest telekommunikatsiooniettevõtjatest Poolas.

- 14 Prezes leidis 17. juulil 2006, et PTC-l on häälkõne lõpetamise teenuste turul oluline turuvõim, ning otsustas sellele ettevõtjale kehtestada teatavad regulatiivsed kohustused.

- 15 Esimese astme kohus ja apellatsioonikohus jätsid Prezesi selle otsuse peale PTC esitatud kaebuse rahuldamata. Eelotsusetaotluse esitanud kohtusse saabunud edasikaebuses väidab PTC, et 2002. aasta suunised, millele see otsus tugineb, ei kuulu tema suhtes kohaldamisele, kuna need ei ole Euroopa Liidu Teatajas poola keeles avaldatud.

- 16 Sąd Najwyższy avaldab kahtlusi avaldamata jätmisest tulenevate tagajärgede osas.

- 17 See kohus meenutab, et Euroopa Kohus on otsustanud, et 2003. aasta ühinemisakti artikkel 58 välistab selle, et kohustusi, mis sisalduvad ühenduse õigusnormides, mida ei ole avaldatud Euroopa Liidu Teatajas uue liikmesriigi keeles, kuigi see on Euroopa Liidu ametlik keel, võiks kohaldada eraõiguslike isikute suhtes vastavas liikmesriigis, ja seda ka juhul, kui need isikud oleksid saanud tutvuda nende õigusnormidega muul viisil (11. detsembri 2007. aasta otsus kohtuasjas C-161/06: Skoma-Lux, EKL 2007, lk I-10841, punktid 57–59, ja 4. juuni 2009. aasta otsus kohtuasjas C-560/07: Balbiino, EKL 2009, lk I-4447, punkt 30).

- 18 Selle kohtupraktika tõttu jõudis eelotsusetaotluse esitanud kohus järeldusele, et Poola telekommunikatsiooniettevõtjad on vähem soodsas olukorras kui ettevõtjad, kes asuvad muudes liikmesriikides kui Poola Vabariik, ning kellel on võimalik suunistega tutvuda nende liikmesriikide ametlikus keeles.
- 19 Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib teada, kas eespool viidatud kohtuotsuse Skoma-Lux punktis 51 kasutatud sõnastus „kohustused, mis sisalduvad ühenduse õigusnormides” puudutab eranditult määrusi ja otsuseid, mis oma laadilt loovad eraõiguslikele isikutele kohustusi, või kas see sõnastus hõlmab ka liidu institutsioonide muid akte, mis mõjutavad eraõiguslike isikute õigusi või kohustusi, mida reguleerivad ühenduse direktiivid üle võtnud liikmesriigi õigusnormid. Selles osas märgib ta, et ilmselt tõlgendas Euroopa Kohus oma 10. märtsi 2009. aasta otsuses kohtuasjas C-345/06: Heinrich (EKL 2009, lk I-1659) mõistet „ühenduse õigusnormid” laialt, kusjuures see on mõiste, mis peaks kätkema liidu institutsioonide kõiki akte. Ta rõhutab samuti, et ilmselt tuleneb 21. juuni 2007. aasta otsusest kohtuasjas C-158/06: ROM-projecten (EKL 2007, lk I-5103), et avaldada ei tule üksnes selliseid liidu õigusakte, mis panevad eraõiguslikele isikutele kohustusi, vaid selleks, et avaldamine oleks nõutav, piisab, kui akt kohustab liikmesriiki konkreetselt tegutsema eraõiguslike isikute suhtes.
- 20 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et 2002. aasta suunised loovad õiguspärase ootuse isikutel, kelle olukord kuulub suuniste kohaldamisalasse. Lisaks tuleneb nende suuniste komisjoni poolt vastuvõtmine otseselt kohustusest, mis on sätestatud direktiivi 2002/21 artikli 15 lõikes 2. Direktiivi artikli 15 lõikes 3 ja artikli 16 lõikes 1 on sätestatud, et reguleerivad asutused peavad nii asjaomaste turgude määratlemisel kui ka nende analüüsimisel „kõige enam” lähtuma suunistest.
- 21 Neil asjaoludel otsustas Sąd Najwyższy peatada menetluse ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas [2003. aasta ühinemisakti] artikkel 58 võimaldab kohaldada liikmesriigis asuvale eraõiguslikule isikule [2002. aasta suuniseid], millest [reguleeriv asutus] peab [direktiivi 2002/21] artikli 16 lõikest 1 tulenevalt asjaomaste turgude analüüsimisel lähtuma, kui neid suuniseid ei ole Euroopa Liidu Teatajas avaldatud selle liikmesriigi keeles, mis on ka Euroopa Liidu ametlik keel?”

Eelotsuse küsimus

- 22 Oma küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas 2003. aasta ühinemisakti artiklit 58 tuleb tõlgendada nii, et kõnealune säte välistab selle, et reguleeriv asutus võiks tugineda 2002. aasta suunistele otsuses, millega nimetatud asutus paneb teatavad regulatiivsed kohustused elektrooniliste sideteenuste osutajale, kuna need suunised ei ole Euroopa Liidu Teatajas avaldatud asjaomase liikmesriigi keeles, kuigi see on liidu ametlik keel.
- 23 Sellele küsimusele vastamiseks tuleb meenutada, et liidu õiguskorra aluspõhimõtte kohaselt ei saa ametivõimu õigusakti kodanike suhtes kohaldada enne, kui neil on olnud võimalus õigusaktiga tutvuda (25. jaanuari 1979. aasta otsus kohtuasjas 98/78: Racke, EKL 1979, lk 69, punkt 15).
- 24 Lisaks tuleneb 2003. aasta ühinemisakti artiklist 2, et institutsioonide poolt enne ühinemist vastuvõetud aktid on uutele liikmesriikidele siduvad ja neid kohaldatakse nendes riikides alates ühinemisest. See, kas neile aktidele saab kõnealustes riikides

tugineda füüsiliste ja juriidiliste isikute vastu, sõltub siiski liidu õiguse liikmesriikides rakendamise üldtingimustest, nii nagu need on nähtud ette asutamislepingutes ja uute liikmesriikide jaoks 2003. aasta ühinemisaktis endas (eespool viidatud kohtuotsus Skoma-Lux, punkt 32).

- 25 Mis puudutab nõukogu ja komisjoni määrusi ning nende institutsioonide direktiive, mis on adresseeritud kõikidele liikmesriikidele, siis tuleneb EÜ artikli 254 lõikest 2, et nendel aktidel saab olla õigusmõju vaid siis, kui need on Euroopa Liidu Teatajas avaldatud (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Skoma-Lux, punkt 33).
- 26 Lisaks ei saa nendele aktidele liikmesriigis füüsiliste ja juriidiliste isikute vastu tugineda enne, kui viimastel on olnud võimalik nendega tutvuda sel teel, et need oleksid nõuetekohaselt avaldatud Euroopa Liidu Teatajas (eespool viidatud kohtuotsus Rache, punkt 15, ja eespool viidatud kohtuotsus Skoma-Lux, punkt 37).
- 27 Nende põhimõtetest tuleb kinni pidada ja sellel peavad olema samasugused tagajärjed siis, kui liidu õigusnormidega on liikmesriikidele pandud nende rakendamiseks kohustus võtta eraõiguslikele isikutele kohustusi panevad meetmed. Siseriiklikud meetmed, mis panevad liidu õiguse rakendamisel eraõiguslikule isikule kohustusi, peavad olema avaldatud, et viimastel oleks võimalik nendega tutvuda (vt selle kohta 20. juuni 2002. aasta otsus kohtuasjas C-313/99: Mulligan jt, EKL 2002, lk I-5719, punktid 51 ja 52). Sellises olukorras peab huvitatud isikutel olema võimalik tutvuda ka neile kohustusi paneva siseriikliku meetme allikaga. Avaldada ei tule mitte üksnes siseriiklikud õigusnormid, vaid ka liidu õigusakt, mis olenevalt olukorrast kohustab liikmesriike võtma eraõiguslikule isikutele kohustusi panevad meetmed (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Heinrich, punktid 45–47).

- 28 Lisaks tuleneb 2003. aasta ühinemisakti artiklist 58 koosmõjus määruse nr 1 artiklitega 4, 5 ja 8, et liikmesriigi jaoks, mille keel on üks liidu ametlikest keeltest, peab liidu määruse nõuetekohane avaldamine hõlmama selle akti avaldamist Euroopa Liidu Teatajas vastava liikmesriigi keeles (eespool viidatud kohtuotsus Skoma-Lux, punkt 34).
- 29 Euroopa Kohus on niisiis leidnud, et 2003. aasta ühinemisakti artikkel 58 välistab selle, et kohustusi, mis sisalduvad liidu õigusnormides, mida ei ole avaldatud Euroopa Liidu Teatajas uue liikmesriigi keeles vaatamata sellele, et see on liidu ametlik keel, võiks kohaldada eraõiguslike isikute suhtes selles liikmesriigis, ja seda ka juhul, kui need isikud oleksid saanud tutvuda nende õigusnormidega muul viisil (eespool viidatud kohtuotsus Skoma-Lux, punkt 51, ja eespool viidatud kohtuotsus Balbiino, punkt 30).
- 30 Arvestades käesoleva kohtuotsuse punktides 23–29 meenutatud kohtupraktikat, mis on tuletatud õiguskindluse ja mittediskrimineerimise põhimõttest, tuleb kontrollida, kas 2002. aasta suunised oma sisult kehtestavad eraõiguslikele isikutele kohustusi. Kui see peaks nii olema, ei kuulu need suunised eraõiguslikele isikutele Poolas kohaldamisele, kuna need ei ole Euroopa Liidu Teatajas poola keeles avaldatud.
- 31 Direktiivi 2002/21 artiklid 15 ja 16, mis on selgelt suunatud reguleerivatele asutustele, moodustavad 2002. aasta suuniste õigusliku aluse. Kõnealused suunised annavad reguleerivatele asutustele juhiseid asjaomaste turgude määratlemisel ja analüüsimisel, et teha kindlaks, kas nende suhtes tuleb kohaldada eelnevat reguleerimist. Suuniste punkti 1 kohaselt nähakse suunistes ette põhimõtted, mida reguleerivad asutused peavad järgima turgude ja töhusa konkurentsi analüüsimisel vastavalt elektroonilist sidet reguleerivale ühisele raamistikule. Suuniste punktis 6 on veel ette nähtud, et suuniste eesmärk on juhendada reguleerivaid asutusi uute kohustuste täitmisel seoses turgude

määratlemise ja märkimisväärse turujõu hindamisega (3. detsembri 2009. aasta otsus kohtuasjas C-424/07: komisjon vs. Saksamaa, EKL 2009, lk I-11431, punktid 75 ja 76).

- ³² 2002. aasta suuniste esimeses kolmes jaos on kokkuvõtlikult toodud meetodid ja kriteeriumid, mis on tarvilikud turu määratlemisel, märkimisväärse turujõu hindamisel ning märkimisväärse turujõuga ettevõtjate määramisel. Põhiliselt on tegemist vasta-va valdkonna kohtupraktika kokkuvõttega, mida on täiendatud ülevaatega komisjoni kolmest teatisest, nimelt vastavalt komisjoni teatis asjaomase turu mõiste kohta ühenduse konkurentsioiguses (EÜT 1997, C 372, lk 5; Euroopa Liidu Teataja poolakeelne eriväljaanne, peatükk 08, köide 01, lk 155), suunised EMÜ konkurentsieskirjade kohaldamiseks sidesektoris (EÜT 1991, C 233, lk 2; Euroopa Liidu Teataja poolakeelne eriväljaanne, peatükk 08, köide 01, lk 43) ning komisjoni teatis konkurentsieskirjade rakendamise kohta telekommunikatsioonisektori juurdepääsulepete suhtes (EÜT 1998, C 265, lk 2; Euroopa Liidu Teataja poolakeelne eriväljaanne, peatükk 08, köide 01, lk 255).
- ³³ Kolmes järgmises jaos on täpsemalt käsitletud direktiivi 2002/21 rakendamist. Neljanda jao „Reguleeriva raamistiku tähenduses kohustuste kehtestamine, säilitamine, muutmine või tühistamine” eesmärk on anda reguleerivatele asutustele suunised meetmete kohta, mis tuleb võtta selle analüüsimisel, kas turul valitseb konkurents. Viies ja kuues jagu puudutavad esiteks uurimispädevust ning koostöömenetlusi turuanalüüsi tegemiseks ning teiseks reguleerivate asutuste otsuste eelnõude kooskõlastamise ja avaldamise menetlusi. Lisaks viitele kohaldatava raamistiku asjakohastele sätetele täpsustatakse nendes kolmes jaos reguleerivate asutuste, riigi konkurentsiasutuste ja komisjoni vahel koostöömehhanismide toimimist.

- 34 Nendest elementidest ilmneb, et 2002. aasta suunised ei sisalda ühtegi kohustust, mida võiks eraõiguslikele isikutele otseselt või kaudselt panna. Seega ei välista nende suuniste Euroopa Liidu Teatajas poola keeles avaldamata jätmise seda, et Poola Vabariigi reguleeriv asutus eraõiguslikule isikule adresseeritud otsuses sellele viitab.
- 35 Lisaks tuleb märkida, et need suunised avaldati 2002. aastal Euroopa Ühenduste Teataja C-seerias. Erinevalt selle L-seeriast ei avaldata C-seerias õiguslikult siduvaid õigusakte, vaid üksnes liitu puudutavat teavet, soovitusi ja teateid.
- 36 PTC leiab siiski, et kuna need suunised avaldati 2002. aastal Euroopa Ühenduste Teatajas, tuli need 2003. aasta ühinemisakti artikli 58 kohaselt avaldada ka uute liikmesriikide ametlikes keeltes, sealhulgas poola keel.
- 37 Siiski tuleb märkida, et 2003. aasta ühinemisakti artiklis 58 ei ole nõukogule, komisjonile või Euroopa Keskpangale pandud kohustust tõlkida selles artiklis loetletud üheksasse uude keelde kõik institutsioonide ja Euroopa Keskpanga need aktid, mis on vastu võetud enne uute liikmesriikide ühinemist. Selles artiklis, mis reguleerib enne ühinemist institutsioonide ja Euroopa Keskpanga vastu võetud aktide keeli ja avaldamise tingimusi, on nimelt ette nähtud, et nendest õigusaktidest üksnes need, mis on koostatud uute liikmesriikide nendes keeltes, mis on liidu ametlikud keeled, on alates ühinemisest autentset samadel tingimustel kui teistes ametlikes keeltes koostatud tekstid ning avaldatakse Euroopa Liidu Teatajas, kui viimati nimetatud tekstid on seal avaldatud. Nii tuleneb sellest artiklist, et liikmesriigid ja institutsioonid teevad valiku õigusaktidest, mis tuleb Euroopa Liidu Teatajas avaldada, ning välistatud ei ole see, et teatud õigusaktid jäävad avaldamata. Järelikult ei olnud 2003. aasta ühinemisakti

artiklis 58 nõutud avaldada Euroopa Liidu Teatajas 2002. aasta suunised poolakeelses versioonis.

- 38 Lisaks tuleb rõhutada, et Euroopa Kohus on juba kõrvale kaldunud liidu õiguse üldpõhimõttest, mille kohaselt on liidu kodanikel nende oma keeles kõikidel asjaoludel õigus saada kõik dokumendid, mis nende huve võivad mõjutada (vt selle kohta 9. septembri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-361/01 P: Kik vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2003, lk I-8283, punktid 82 ja 83).
- 39 Eespool toodut arvestades tuleb esitatud küsimusele vastata, et 2003. aasta ühinemisakti artiklit 58 tuleb tõlgendada nii, et kõnealune säte ei välista, et reguleeriv asutus võiks tugineda 2002. aasta suunistele otsuses, millega nimetatud asutus paneb teatavad regulatiivsed kohustused elektrooniliste sideteenuste osutajale, ja seda vaatamata asjaolule, et need suunised ei ole Euroopa Liidu Teatajas avaldatud asjaomase liikmesriigi keeles, isegi kui see on liidu ametlik keel.

Kohtukulud

- 40 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulused, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

Akti Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovaki Vabariigi ühinemistingimuste ja Euroopa Liidu aluslepingutesse tehtavate muudatuste kohta artiklit 58 tuleb tõlgendada nii, et kõnealune säte ei välista, et riigi reguleeriv asutus võiks tugineda komisjoni suunistele (turuanalüüsi ja olulise turuvõimu hindamise kohta vastavalt ühenduse elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste reguleerivale raamistikule) otsuses, millega nimetatud asutus paneb teatavad regulatiivsed kohustused elektrooniliste sideteenuste osutajale, ja seda vaatamata asjaolule, et need suunised ei ole Euroopa Liidu Teatajas avaldatud asjaomase liikmesriigi keeles, isegi kui see on liidu ametlik keel.

Allkirjad